

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a Mgr. Lenky Krupíčkové v právní věci navrhovatelů: **a) Obec Vidov**, se sídlem Vidov 51, **b) Obec Plav**, se sídlem Plav 57, **c) Obec Borovnice**, se sídlem Borovnice 60, **d) D. S.**, **e) J. G.**, **f) R. M.**, **g) M. M.**, **h) L. M.**, **ch) Ing. J.T.**, **i) Přátelé Vidova a okolí**, se sídlem Vidov 34, všichni zast. JUDr. Milošem Tuháčkem, advokátem se sídlem Převrátilská 330/15, Tábor, proti odpůrci: **Jihočeský kraj**, se sídlem U Zimního stadionu 1952/2, České Budějovice, ve věci návrhu na zrušení záměru D26/2 Jižní tangenta – II. etapa, vymezeného v opatření obecné povahy – 1. aktualizaci Zásad územního rozvoje Jihočeského kraje schváleného usnesením zastupitelstva Jihočeského kraje ze dne 18. 12. 2014, č. j. 396/2014/ZK-14.1, v řízení o kasační stížnosti navrhovatelů proti rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích ze dne 20. 3. 2018, č. j. 57 A 21/2017 - 181, o návrhu na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

- I. Návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti **se odmítá**.
- II. Každému z navrhovatelů a) až i) **se vrací** zaplacený soudní poplatek ve výši 1 000 Kč, který mu bude vyplacen z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto usnesení, a to k rukám zástupce navrhovatelů a) až i), JUDr. Miloše Tuháčka, advokáta se sídlem Převrátilská 330/15, Tábor.
- III. Navrhovatelé f) **se vrací** přeplatky na zaplacených soudních poplatcích v celkové výši 6 000 Kč, které mu budou vyplaceny z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto usnesení, a to k rukám jeho zástupce JUDr. Miloše Tuháčka, advokáta se sídlem Převrátilská 330/15, Tábor.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se navrhovatelé (dále jen „stěžovatelé“) domáhají zrušení v záhlaví uvedeného rozsudku Krajského soudu v Českých Budějovicích (dále jen „krajský soud“), kterým byl podle § 101d odst. 2, věty druhé, zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), zamítnut návrh na zrušení shora označené části opatření obecné povahy.

[2] Stěžovatelé současně s kasační stížností podali návrh na přiznání odkladného účinku. Stěžovatelé d) až ch) shledávají hrozící újmu v zásahu do jejich vlastnického práva, jenž spočívá ve snížení tržní ceny jejich nemovitých věcí, a práva na ochranu zdraví a příznivého životního prostředí, a to v důsledku zvýšení prašnosti, hluku a vibrací. Přiznáním odkladného účinku by odpůrce nebyl nikterak omezen. Návrh je rovněž v souladu s veřejným zájmem na ochraně přírody a krajiny, majetku, zdraví a příznivého životního prostředí. Nenahraditelnou újmou odůvodňující přiznání odkladného účinku, je i újma, která hrozí pouze nepřímo (odkazují na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 9. 1940, sp. zn. 4871/38, Boh. A 481/1940). Odkladný účinek by se měl týkat rozhodnutí krajského soudu i rozhodnutí odpůrce.

[3] Odpůrce s návrhem na přiznání odkladného účinku nesouhlasí, neboť by se musel týkat opatření obecné povahy v celém rozsahu, nikoli pouze napadené části; navrhovatelé totiž žádají o přiznání odkladného účinku ve vztahu k rozhodnutí odpůrce, tj. usnesení zastupitelstva Jihočeského kraje ze dne 18. 12. 2014, č. j. 396/2014/ZK-14.1. Přiznání odkladného účinku by tak mělo negativní dopad na rozvoj území celého kraje. Stěžovatelům nebyla upřena možnost se k záměru D26/2 Jižní tangenta – II. etapa kvalifikovaně vyjádřit. Záměr byl vymezen a zpřesněn v územních plánech obcí Vidov, Plav, Heřmaň, Nová Ves a Roudné, proti nimž stěžovatelé [s výjimkou stěžovatele a)] nic nenamítali, a to i přesto, že např. územní plán obce Roudné počítá s podstatně invazivnějším zásahem do práv stěžovatelů d) a e) než napadený záměr. Stěžovatelé se nebránili ani v územním řízení o umístění mimoúrovňové křižovatky v obci Roudné, kterou je řešeno napojení záměru na dálnici D3; územní rozhodnutí nabylo právní moci dne 8. 7. 2010.

[4] Ohledně zásahu do práv stěžovatelů odpůrce uvedl, že záměr je částí významné plánované dopravní infrastruktury a bylo k němu dne 14. 10. 2016 vydáno souhlasné závazné stanovisko k posouzení vlivů na životní prostředí. Právo na ochranu životního prostředí a zdraví je nutné posoudit v širším kontextu, tedy též ve vztahu k ostatním obcím a občanům. Posouzení hluku a emisí, bezpečnosti na komunikacích, dopravní dostupnosti či plynulosti dopravy je totiž nutné vztáhnout k celému dotčenému území. Ve zbytku se odkázal na vyjádření k žalobě.

[5] Před posouzením důvodnosti návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti se soud zabýval otázkou jeho přípustnosti a dospěl k závěru, že s ohledem na předmět řízení před kasačním soudem není přípustný.

[6] Podle § 107 odst. 1 s. ř. s. nemá kasační stížnost odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. se zde užije přiměřeně.

[7] K přiznání odkladného účinku v řízení o zrušení opatření obecné povahy nebo jeho části podle § 101a až 101d s. ř. s. a v navazujícím řízení o kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud vyslovil v usnesení rozšířeného senátu ze dne 29. 3. 2016, č. j. 4 As 217/2015 - 182. V řízení před krajským soudem nelze odkladný účinek návrhu přiznat, neboť pro to chybí zákonný podklad (odstavec [44] citovaného usnesení rozšířeného senátu; shodně již dřívější judikatura např. usnesení NSS ze dne 6. 10. 2010, č. j. 9 Ao 4/2010 - 20 a ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 AOs 3/2013 - 46). V navazujícím kasačním řízení lze přiznat odkladný účinek pouze za předpokladu, že rozsudkem krajského soudu bylo

pokračování

zrušeno opatření obecné povahy nebo jeho část. Tehdy lze totiž po dobu řízení o kasační stížnosti zamezit důsledkům rozhodnutí krajského soudu. Oproti tomu při zamítnutí návrhu krajským soudem není přiznání odkladného účinku z povahy věci možné, neboť případný odkladný účinek přiznaný kasační stížnosti může působit jen vůči rozhodnutí krajského soudu (srov. odstavec [52] citovaného usnesení rozšířeného senátu a usnesení NSS ze dne 6. 6. 2013, č. j. 1 AOs 3/2013 - 46). Právě o posléze uvedený případ se v posuzované věci jedná, neboť rozsudkem krajského soudu byl zamítnut návrh navrhovatelů na zrušení shora označené části opatření obecné povahy.

[8] Pro úplnost soud dodává, že předmětem soudního přezkumu je shora označená část opatření obecné povahy, nikoli rozhodnutí zastupitelstva Jihočeského kraje o vydání tohoto opatření podle § 36 odst. 4, ve spojení s § 42 odst. 4, věty první, zákona č. 183/2006, o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon). Usnesení zastupitelstva kraje je totiž jen jedním z předpokladů účinnosti opatření obecné povahy.

[9] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud v souladu s § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s., ve spojení s § 120 s. ř. s., návrh na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti odmítl. Tímto usnesením soud nepředjímá meritorní posouzení případu a rozhodnutí ve věci samé.

[10] O vrácení zaplaceného soudního poplatku v souvislosti s rozhodnutím soudu o návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bylo rozhodnuto podle § 10 odst. 3, věty třetí, zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), neboť návrh byl před prvním jednáním odmítnut. Každému z navrhovatelů a) až i) se tak vrací zaplacený soudní poplatek ve výši 1 000 Kč.

[11] O vrácení přeplatků na zaplacených soudních poplatcích bylo rozhodnuto podle § 10 odst. 1, věty druhé, zákona o soudních poplatcích. Navrhovatel f) byl usnesením kasačního soudu ze dne 10. 5. 2018, č. j. 9 As 152/2018 - 36 vyzván k zaplacení soudních poplatků v souvislosti s podáním kasační stížnosti a rozhodnutím soudu o návrhu na přiznání odkladného účinku této kasační stížnosti v celkové výši 6 000 Kč. Přípisem ze dne 28. 5. 2018 navrhovatel f) požádal o vrácení přeplatků na zaplacených soudních poplatcích v částce 6 000 Kč, neboť soudní poplatky zaplatil dvakrát. Soud z výpisu z účtu Nejvyššího správního soudu ověřil, že navrhovatelem f) byla pro splnění totožných poplatkových povinností zaplacená částka 12 000 Kč, proto rozhodl o vrácení přeplatku.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. června 2018

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu